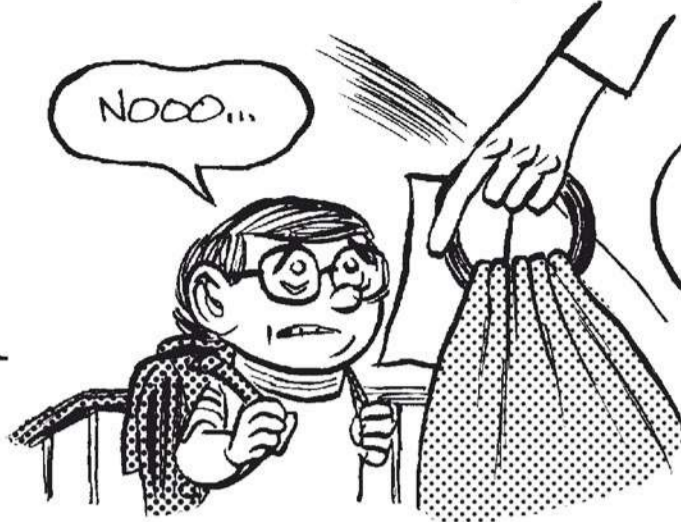

Anys 70

Tinc 10 o 12 anys. Torno de l'escola i, com cada dia...

La meua mare m'espera amb la llista d'anar a comprar.

Tampoc no em sap TAN greu: si no es nota gaire, em quedare el canvi.

Avui toca comprar vi. Una ampolla de "MORTADELO ORO" (nom fictici).

Hi ha el "GRAN MORTADELO", el "MORTADELO COSECHA" i el "MORTADELO ORO".

En fi: sense ser un nano especialment observador, aquell dia faig un descobriment EXTRAORDINARI.

Corro cap a casa impressionat per la meua propia astucia!

LA D.O. CATALUNYA PRESENTA VINOMICS

Una vida inexperta

MANEL FONTDEVILA

Em va fer una mica de ràbia aquest refinament repenti. Fins ara, tota la gent que havia vist posar-se estupenda amb el vi eren del tipus "dolent del Colombo".

El "MORTADELO" és un vi català de tota la vida, fet a la zona. Fort.

TRETZE GRAUS! DELI N'HI DÓ! NO EM VULL NI IMAGINAR QUANTS EN TENIA EL "CHINCHÓN" QUE BEVIEM QUAN FEIA EL PERITATGE...!

(Per algun motiu que mai no sabré, el meu pare mira sempre la graduació dels alcohol·s)

Que és fort no sé perquè... L'HE TAS-TAT! A casa s'aprofita el pa sec mullant-lo amb vi fins que s'estova. Amb una bona crosta de sucre al damunt, és un berenar diví...!

El pa queda convertit en una esponja. Hi ha vi per tot el plat. No sé si era molt normal, però molts nens d'aquella generació vàrem ser alimentats amb PA AMB VI I SUCRE.

(Evidentment, si avui algú s'acosta als meus fills amb un plat d'aquesta cosa deliciosa EL DENUNCIARÉ A L'ACTE!)

Que el vi era fortet es deduia també per altres comportaments significatius...

AVUI NO BELS VI?

SENSE TENIR SIFÓ PER BARREJAR?

I ARA!

Anys 80

Adolescència total! Tinc molt pocs records lligats al vi d'aquesta època...

♪ ENAMORADO DE LA MODA JUVENIL ... ♪

BALL D'ESTUDIANTS

HI HA SANGRIA

Anys 90

Comparteixो pis a Barcelona amb uns estudiants navarresos, porten la llicó del vi molt més ben apresada que jo...

En el meu ordre mental, un expert en vi és el que surt a les pel·lícules: l'olora i en diu la marca i l'any de la collita. Una cosa que la gent normal no sap fer. Punt.

Aquesta mena de gestos i rituals em posen una mica nerviós... Tornem als 70.

A l'església de Rajadell, a la gran època dels capellans "progres", el meu pare dirigeix els cants.

El meu pare no té estudis de música, però té oïda i bona veu. Li agrada cantar. No li fa falta res més.

S'ho passa bé. Jo, no tant.

Hi ha una llicó per aprendre en tot això.

ND: que un excés de prejudicis i de sentit del ridícul et poden fer perdre les millors coses de la vida, com es veurà molt aviat.

De moment, m'estic convertint en HUMORISTA GRÀFIC.

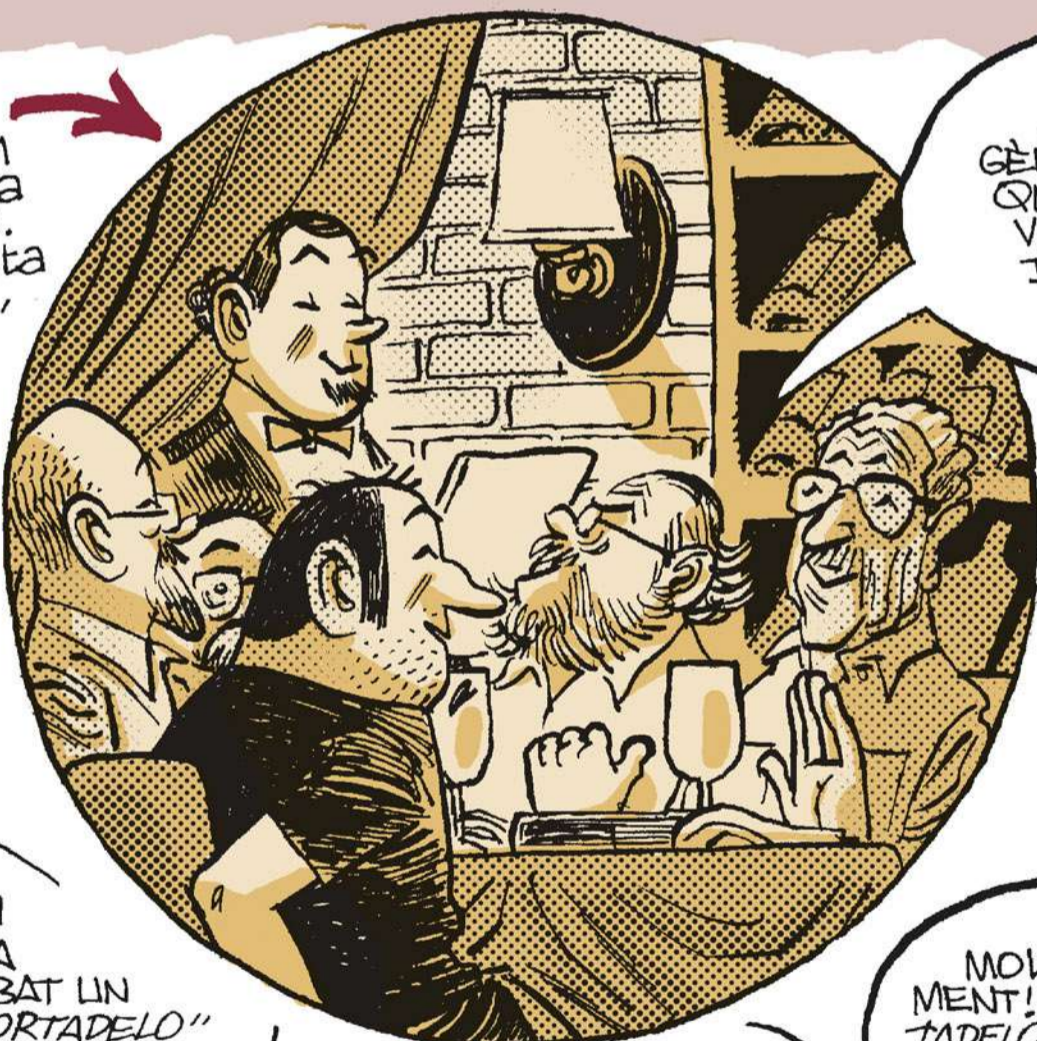

...I tinc el poder de ridiculitzar tot el que podria fer-me sentir ridícul... BRAVO!

Finalment, la cosa s'ha disparat. El vi, com el rock, is here to stay.

I un dia... treballa en una revista, a la redacció. Quan ens visita un dibuixant, l'editor, que sap viure, ens porta a tots a dinar...

En efecte: trenta anys més tard, el vell i bon "MORTADELO" de tota la vida s'ha convertit en un vi de qualitat...
COM POT SER?

... EM RENDEIXO AL VI!

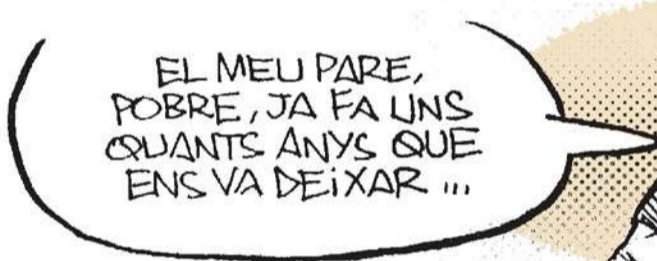

AVUI

Finalment, ens hem integrat al vi: el bebem, en parlem i el gaudim d'una forma natural!

Com a HUMORISTA GRÀFIC, a més, tinc la sort d'haver trobat d'altres begudes a les que dirigir tota la meva inseguretats i sentit del ridícul...

UNA ANÈCDOTA REAL

Starring: el meu germà

HEM ESTAT A PORTUGAL I T'HEM PORTAT AQUEST OBSEQUI: UNA AMPOLLA DE VI! EM SEMBLA QUE ÉS BASTANT BO ...

FANTÀSTIC! GRÀCIES!

Uns quants dies després...

Ei, JOSEP! QUÈ TAL? T'HA AGRADAT EL VI?

MIRA, NO HO SÉ ... ENCARA NO HE POGUT TASTAR-LO

I DONCS? NO ET TROBES BÉ? NO ET VE DE GUST? QUÈ PASSA?

NO, NO... ÉS QUE NO TINC SIFÓ A CACA I NO HE TINGUT TEMPS D'ANAR A COMPRAR-NE

JO EL VI ME'L BEC AMB SIFÓ, SAPS?

EL MEU PARE ... INDOMABLE!

MANEL F.